سورة الرحمن

55. സൂറതുർറഹ്മാൻ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 78 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 3

വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ സൂറത്തുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ മിക്ക സൂറത്തുകൾക്കും അതിന്റെതായ ചില പ്രത്യേകതകൾ കാണുവാൻ കഴിയും. പക്ഷേ, എല്ലാം എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്ന് വരികയില്ല. ഖുർആനെ സംബന്ധിച്ച അറിവും ആസ്വാദനവും അനുസരിച്ച് ഓരോരുത്തനും അത് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് മാത്രം. എന്നാൽ, ഈ അദ്ധ്യായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന്റെതായ ചില പ്രത്യേകതകൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ ആർക്കും കണ്ടറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നു. വിഷയത്തിന്റെ ഗൗരവത്തോടൊപ്പം തന്നെ ആസ്വാദനരസം, പാരായണഭംഗി, ശ്രവണസുഖം, അത്യാകർഷകമായ പ്രതിപാദനരീതി ആദിയായ വശങ്ങളിൽ സൂ: റഹ്മാന്റെ സവിശേഷത പ്രസിദ്ധമാണ്. പാരായണവേളയിലും, ശ്രവണവേളയിലും രോമാഞ്ചം ഉണ്ടാക്കുന്നതും, ഹൃദയത്തിന് നടുക്കം ബാധിക്കുന്നതുമായ ഒരു വചനമത്രെ മുപ്പത്തിഒന്ന് പ്രാവശ്യം മനുഷ്യരെയും ജിന്നുകളെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് ആവർത്തിച്ച് പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇതിലെ ഒരു സൂക്തം (فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) അത് കേൾക്കുമ്പോൾ സംഗീതരസവും, നീട്ടി ഓതുമ്പോൾ ഗാനമാധുര്യവും അനുഭവപ്പെടുന്നു. അതേ അവസരങ്ങളിൽ, അതിലടങ്ങിയ ഗൗരവമേറിയ ചോദ്യവും, അതിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയും ഹൃദയമുള്ള ഓരോരുത്തനെയും ചിന്തിപ്പിക്കുന്നതുമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം അർപ്പിച്ചു മുപ്പത്തിഒന്നുവട്ടം നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ അതവനെ നിർബന്ധിക്കുന്നത് കാണാം. عَرُوسُ الْقُرْآن (ഖുർആനിലെ നവവധു) എന്നൊരു ബഹുമതിപ്പേർ ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് പറയപ്പെടാറുള്ളതിന് കാരണം ഇതിൽനിന്നെല്ലാം ഊഹിക്കാമല്ലോ.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

ٱلرَّحْمَـٰنُ ﴿١﴾

﴿1﴾ പരമകാരുണികൻ!

عَلَّمَ ٱلْقُرْءَانَ ﴿٢﴾

﴿2﴾ അവൻ ഖുർആൻ പഠിപ്പിച്ചു.

خَلَقَ ٱلْإِنسَٰنَ ﴿٣﴾

عَلَّمَهُ ٱلْبَيَانَ ﴿٤﴾

﴿3﴾അവൻ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു.

﴿4﴾അവൻ അവന് വിവരണം പഠിപ്പിച്ചു.

﴿1﴾ ٱلرَّحْمَٰنُ പരമകാരുണികൻ ﴿2﴾ عَلَّم അവൻ പഠിപ്പിച്ചു ٱلْقُرْءَانَ ക്വുർആനെ ﴿3﴾ خَلَق അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു ٱلْإِنسَٰنَ മനുഷ്യനെ ﴿4﴾ عَلَّمَه അവൻ അവന് പഠിപ്പിച്ചു ٱلْبَيَان വിവരണം (മനസ്സിലുള്ളത് വിവരിക്കൽ), സംസാരം

അല്ലാഹുവിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടനാമത്തിൽ അല്ലാഹു എന്ന തിരുനാമത്തെക്കഴിച്ചാൽ ഏറ്റവും മഹത്തായ ഒരു നാമവിശേഷണമത്രെ അർറഹ്മാൻ(الرحمن). കാരുണ്യത്തിന്റെ പാരമ്യമുള്ളവൻ, അഥവാ പരമകാരുണികൻ എന്നർത്ഥം. മറ്റൊരു വിശേഷണം കൂടാതെ, 'അല്ലാഹു'എന്ന നാമംപോലെ ഇ ൗ നാമവും സ്വതന്ത്രമായിത്തന്നെ പലേടത്തും ക്വുർആനിൽ അവന് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. ഈ രണ്ട് നാമങ്ങളും അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും നാമങ്ങളായോ വിശേഷണങ്ങളായോ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറില്ല. *(*)*

അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ അതിമഹത്തായ മൂന്ന് ഉദാഹരണങ്ങൾ ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടുന്നു: (1)ക്വുർആൻ പഠിപ്പിച്ചത്. (2) മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത്. (3) അവന് വിവരണം പഠിപ്പിച്ചത്. അഥവാ മനസ്സിലുള്ള ആശയങ്ങളും വിചാരവികാരങ്ങളും സംസാരം മുഖേന അന്യരെ വ്യക്തമായി അറിയിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് നൽകിയത്. ഇവക്ക് പുറമെ തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ മറ്റ് പല അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ, സ്വാഭാവികമായി നോക്കുമ്പോൾ, മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത് ഒന്നാമതായും, വിവരണത്തിന് കഴിവ് നൽകിയത് രണ്ടാമതായും, ക്വുർആൻ പഠിപ്പിച്ചത് അവസാനത്തേതായും പറയേണ്ടതായിരുന്നുവെന്ന് തോന്നിയേക്കാം. പക്ഷേ, മറ്റ് ചില വസ്തുതകൾ ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മനുഷ്യൻ എത്ര ഉൽകൃഷ്ടസൃഷ്ടിയായിട്ടാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിലും അവൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ലാഭനഷ്ടങ്ങളായി യാതൊന്നും പരിഗണിക്കപ്പെടുവാനുണ്ടായിരിക്കയില്ല. എനി, അവൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും, അതേസമയത്ത് ഇതരജീവികളെപ്പോലെ അവനും ഒരു മൂകജീവിയായിത്തീരുകയുമാണ് ചെയ്തിരുന്നതെങ്കിൽ, അവയെപ്പോലെ അവനും ജീവിതലക്ഷ്യമായി ഒന്നും ഉണ്ടാ

(*) 'പുരോഗമന'ത്തിന്റെ പേരിൽ എല്ലാ സനാതന തത്വങ്ങളും അവഗണിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് ഇപ്പറഞ്ഞതിന് അപവാദമായി ചില മുസ്ലിംകളുടെ പേരുകളിലോ മറ്റോ വല്ല ഉദാഹരണവും കണ്ടേക്കാമെങ്കിൽ അതിലത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല.

യിരിക്കയില്ല. മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ഇതരസൃഷ്ടിവർഗങ്ങൾക്കില്ലാത്ത പ്രകൃതിവിശേഷങ്ങളാൽ അവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് അവന്റെ മരണംവരെയുള്ള ഭൗതികജീവിതം സമാധാനപരവും അതിനുശേഷമുള്ള അറ്റമില്ലാത്ത പരലോകജീവിതം വിജയകരവും ആയിത്തീരുകയാണ് അവന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യം. അതിലപ്പുറം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു കാര്യവും അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഊഹിക്കുവാൻ പോലുമില്ല. ഈ ജീവിതലക്ഷ്യം സാക്ഷാൽകൃതമാകുവാനുള്ള യഥാർത്ഥ മാർഗമേതാണെന്ന് മനുഷ്യന് അവന്റെ സൃഷ്ടിയും പ്രകൃതിയും പ്രദാനം ചെയ്ത സ്രഷ്ടാവിൽനിന്നുതന്നെ ലഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ മാർഗമത്രെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻവഴി അല്ലാഹു മനുഷ്യവർഗത്തിന് പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഈ നിലക്ക് ഖുർആനാകുന്ന അനുഗ്രഹം മറ്റുള്ളവയെക്കാൾ മുൻഗണന അർഹിക്കുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലൊ.

عَلَّمَ الْقُرْآن (ഖുർആൻ പഠിപ്പിച്ചു) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അത് വായിക്കുവാൻ പഠിപ്പിച്ചു- അഥവാ അതിനുള്ള അക്ഷരാഭ്യാസം നൽകി- എന്ന് മാത്രമല്ല, അതോടൊപ്പം അത് ഗ്രഹിക്കുവാനും അതിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ പ്രായോഗികമാക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന കഴിവും സാഹചര്യങ്ങളും അവൻ സജ്ജമാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിനെയും ആ വാക്യം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വാക്യത്തിന് വായന പഠിപ്പിച്ചുഎന്ന് ചിലർ അർത്ഥം കൽപ്പിച്ചു കാണുന്നു. قُرْآن എന്ന് വാക്കിന് ഭാഷയിൽ വായന എന്നുതന്നെയാണർത്ഥം. പക്ഷേ, മറ്റ് ചില കാര്യങ്ങൾ ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ ഈ അർത്ഥം ശരിയല്ലെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്.

(1) ഇവിടെ الْ (അൽ) എന്ന അവ്യയം ചേർത്തുകൊണ്ട് الْقُرْآن (അൽഖുർആൻ) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 'അൽഖുർആൻ'എന്ന് പറയുമ്പോൾ അതുകൊണ്ട് ഖുർആനാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥമാണ് ഖുർആനിലും മറ്റും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. വായന എന്ന അർത്ഥം ഭാഷയിൽ ഈ വാക്കിനുണ്ടെങ്കിലും ആ അർത്ഥത്തിൽ അത് പതിവായി ഉപയോഗിക്കാറില്ല. ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ഈ അവ്യയം ചേർക്കാറുമില്ല. ഏറ്റവുമധികം വായിക്കപ്പെടുന്നതും, വായിക്കപ്പെടേണ്ടതുമായ ഗ്രന്ഥമെന്ന നിലക്കാണ്, അൽഖുർആൻഎന്ന് ഈ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന് പേർ വന്നിട്ടുള്ളതും. ഏതെങ്കിലും ഒരു സാമാന്യനാമ (النكرة)ത്തോട് ال ചേർത്ത് പറഞ്ഞാൽ അത് ഒരു പ്രത്യേക നാമം (المعرفة) ആയിത്തീരുമെന്നത് അറബി ഭാഷയുടെ വ്യാകരണ നിയമത്തിൽപെട്ടതാണ്. * അതുകൊണ്ട് 'അൽ

** ഒരു സാമാന്യനാമംകൊണ്ട് ഒരു പ്രത്യേക വസ്തുവെ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ The എന്ന അവ്യയം ചേർക്കാറുള്ളതുപോലെ അറബിയിൽ അതിനുപകരം ചേർക്കാറുള്ള അവ്യയമാണ് ال. ഈ അവ്യയം ചേർത്തുകൊണ്ട് വായന എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഈ വാക്ക് (الْقُرْآن എന്ന്) ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ അമ്പതോളം സ്ഥലത്ത് ഖുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചുതന്നെ الْقُرْآن എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്.*

ക്വുർആൻ' എന്ന് പറയുമ്പോഴെല്ലാം -പ്രത്യേക തടസ്സം ഇല്ലാത്തപക്ഷം- ക്വുർ ആനാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥം തന്നെയായിരിക്കും ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് കരുതേണ്ടതാകുന്നു.

2) വായന പഠിപ്പിച്ചതിലും ഉപരിയായ അനുഗ്രഹമാണ് ക്വുർആൻ പഠി പ്പിച്ചതെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. കാരണം, ക്വുർആൻ പഠിപ്പിച്ചുവെന്ന് പറയുമ്പോൾ അതിൽ വായനയാകുന്ന അനുഗ്രഹത്തിന് പുറമെ വേറെയും അനുഗ്രഹങ്ങൾ അടങ്ങുന്നുവല്ലോ.

വായന പഠിപ്പിച്ചു എന്ന് ഇവിടെ അർത്ഥം കൽപ്പിക്കുന്നവർ അതിന് പറയുന്ന ന്യായം ഇതാണ്: 'പൊതുവിൽ മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു അവർക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രതിപാദി ക്കുന്നത്. അഥവാ മനുഷ്യരിൽ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗക്കാരായ മുസ്ലിംകളെക്കു റിച്ചല്ല. എന്നിരിക്കെ, ക്വുർആൻ പഠിപ്പിച്ചുവെന്ന് ഇവിടെ അർത്ഥം കൽപിക്കു വാൻ നിവൃത്തിയില്ല'.ഇ ൗ ന്യായീകരണവും ശരിയല്ല. കാരണം:

(1) മനുഷ്യരെപ്പറ്റി ഇവിടെ പൊതുവിൽ പ്രസ്താവിക്കാൻ തുടങ്ങിയത് 3-ാം വചനത്തിൽ خَلَقَ الْإِنْسَانَ (മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു) എന്നത് മുതൽക്കാണ്. 4-ാം വചനത്തിൽ മനുഷ്യനെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് عَلَّمَهُ الْبَيَانَ (അവന് വിവരണം പഠി പ്പിച്ചു) എന്നും പറഞ്ഞു. ഈ രണ്ടുകാര്യങ്ങളും പൊതുവിൽ മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചു തന്നെ എന്നതിൽ സംശയമില്ല. പക്ഷേ, عَلَّمَ الْقُرْآنَ (ക്വുർആൻ പഠിപ്പിച്ചു) എന്ന വാക്യം ഇതിന് മുമ്പുള്ള 2-ാം വചനമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അതിലാകട്ടെ, ക്വുർ ആൻ പഠിപ്പിച്ചു എന്നല്ലാതെ ആർക്ക് പഠിപ്പിച്ചു എന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് ആ വചനം മുസ്ലിംകളെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നതിനും, തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങൾ പൊതുവിൽ മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചാകുന്നതിനും വിരോധ മില്ലല്ലോ. ക്വുർആൻ പഠിപ്പിക്കുകയെന്ന അനുഗ്രഹം- ഇവർ കരുതുന്നതുപോ ലെ- മുസ്ലിംകൾക്ക് മാത്രം നൽകപ്പെട്ട ഒരു അനുഗ്രഹമല്ല. ആണെന്ന സങ്കൽപ ത്തിലാണ്താനും ഇപ്പറഞ്ഞത്.

(2) ക്വുർആൻ പഠിപ്പിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞത് ക്വുർആൻ വായിക്കുവാൻ പഠി പ്പിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിലാകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എത്രയോ അമുസ്ലിംകൾ ക്വുർആൻ വായിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവരുണ്ട്. മുസ്ലിംകളിൽ അത് വായിക്കാൻ കഴിയാത്തവരുമുണ്ട്. വായിക്കുന്നവരിൽ ക്വുർആനെ അംഗീകരിക്കാത്തവരും, അംഗീകരിച്ചവരിൽ അത് വായിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവരും ഉണ്ടെന്നുള്ളതും നിഷേ ധിക്കാവതല്ല. എനി, വായന എന്ന് ഇവിടെ ക്വുർആനിനു അർത്ഥം നൽകി യാൽപോലും. മുസ്ലിംകളും മുസ്ലിംകളല്ലാത്തവരുമായ മനുഷ്യരെല്ലാം വായന പഠിച്ചവരാണോ? അതുമല്ല. വാസ്തവത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ നന്മക്ക് നിദാനമായ മാർഗങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന ആ ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചതിനെയും, അത് പഠിക്കു വാനും ഗ്രഹിക്കുവാനും മനുഷ്യന് കഴിയുമാറാക്കിയതിനെയും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊ

ണ്ടാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ കുർആൻ പഠിപ്പിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതേ സമയത്ത് മുസ്‌ലിംകളെന്ന പ്രത്യേക വിഭാഗത്തെ മാത്രം ലക്ഷ്യം വെച്ചുകൊണ്ടാണോ കുർആൻ അവതരിച്ചിരിക്കുന്നത്? ഒരിക്കലുമല്ല. അത് മനുഷ്യലോകത്തെ ആകമാനം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്. ആ അനുഗ്രഹം എല്ലാവരും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളത് വേറെ വിഷയമത്രെ. എന്നിരിക്കെ, ആ വാക്യത്തിന് കുർആനാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥം പഠിപ്പിച്ചു എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചാലും അത് പൊതുവിൽ മനുഷ്യർക്ക് ലഭിച്ച അനുഗ്രഹം അല്ലാതായിത്തീരുന്നില്ല. الله أعلم

اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝٥

﴿5﴾ സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ഒരു കണക്കനുസരിച്ചാകുന്നു (നിലകൊള്ളുന്നത്.)

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۝٦

﴿6﴾ ചെടി (അഥവാ വള്ളി)യും വൃക്ഷവും സുജൂദ് [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നു.

﴿5﴾ اَلشَّمْس സൂര്യൻ وَالْقَمَرُ ചന്ദ്രനും بِحُسْبَان ഒരു കണക്കനുസരിച്ചാകുന്നു ﴿6﴾ وَالنَّجْم ചെടി, വള്ളി, നക്ഷത്രം وَالشَّجَرُ വൃക്ഷവും يَسْجُدَان രണ്ടും സുജൂദ് ചെയ്യുന്നു.

സൂര്യചന്ദ്രൻമാരുടെ ചലനം, ഗതി, ഭ്രമണം, വലുപ്പം, അകലം, ചൂട്, തണുപ്പ് തുടങ്ങിയ എല്ലാമെല്ലാം ഒരു കൃത്യമായ അളവും കണക്കും അനുസരിച്ചാണ് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവയിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്ന് ആ കണക്ക് തെറ്റിക്കൊണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ഈ ലോകഗതിതന്നെ മറ്റൊന്നായിമാറുമായിരുന്നു. ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരെല്ലാം യോജിക്കുന്ന ഒരു വാസ്തവമത്രെ ഇത്. نَجْم(നജ്മ്) എന്ന വാക്കിന് നക്ഷത്രം, ചെടി, വള്ളി, തൈഎന്നീ അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും പറഞ്ഞതിന്റെ തുടർച്ചയായി നജ്മിനെയും പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് നക്ഷത്രം എന്നും, തുടർന്ന് പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് വൃക്ഷം (الشَّجَرُ) ആകകൊണ്ട് ചെടി അല്ലെങ്കിൽ വള്ളി എന്നും ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. വ്യാഖ്യാതാക്കൾ രണ്ടും സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് താനും. സസ്യങ്ങളും വൃക്ഷങ്ങളും മാത്രമല്ല, ആകാശഭൂമികളിലുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളും അല്ലാഹുവിന് സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരവും കീർത്തനവും നടത്തുന്നുണ്ടെന്ന് ഒന്നിലധികം വചനങ്ങളിൽ കുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോന്നും അതാതിൽ നിന്നും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചപ്രകാരം അവ നടത്തുന്നുവെന്നല്ലാതെ നമുക്ക് അതിന്റെ രൂപം നിർണയിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. ഇത് സംബന്ധിച്ച് സൂ: അൻബിയാഅ് 79; സൂ: ഹജ്ജ് 18; സൂ: നൂർ 41 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നാം വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.

وَٱلسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ ٱلْمِيزَانَ ﴿٧﴾

﴿7﴾ ആകാശത്തെ അവൻ ഉയർത്തിയുണ്ടാക്കുകയും, തുലാസ്സ് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

أَلَّا تَطْغَوْا۟ فِى ٱلْمِيزَانِ ﴿٨﴾

﴿8﴾ നിങ്ങൾ തുലാസ്സിൽ [തൂക്കത്തിൽ] ക്രമം തെറ്റാതിരിക്കുന്നതിന്.

وَأَقِيمُوا۟ ٱلْوَزْنَ بِٱلْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا۟ ٱلْمِيزَانَ ﴿٩﴾

﴿9﴾നിങ്ങൾ നീതിമുറയനുസരിച്ച് തൂക്കം നിലനിറുത്തുവിൻ. തുലാസ്സ് (അഥവാ തൂക്കം)നിങ്ങൾ നഷ്ടം വരുത്തുകയും അരുത്.

﴿7﴾ وَٱلسَّمَآءَ ആകാശത്തെ رَفَعَهَا അതിനെ അവൻ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു وَوَضَعَ സ്ഥാപിക്കുക (വെക്കുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ٱلْمِيزَانَ തുലാസ് ﴿8﴾ أَلَّا تَطْغَوْا۟ നിങ്ങൾ ക്രമം തെറ്റാതിരിക്കുവാൻ, അതിരു വിടാതിരിക്കുന്നതിന് فِى ٱلْمِيزَانِ തുലാസിൽ ﴿9﴾ وَأَقِيمُوا۟ നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുക ٱلْوَزْنَ തൂക്കം بِٱلْقِسْطِ നീതിമുറപ്രകാരം وَلَا تُخْسِرُوا۟ നിങ്ങൾ നഷ്ടം വരുത്തരുത് ٱلْمِيزَانَ തുലാസ്സ് (തുലാസിൽ)

സൂ: ഹദീദിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:
ولقد أرسلنا رسلنا بالبينات وانزلنا معهم الكتاب والميزان ليقوم الناس بالقسط – الحديد ٢٥ (തീർച്ചയായും നാം, വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി നമ്മുടെ റസൂലുകളെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യർ നീതിമുറപ്രകാരം നിലകൊള്ളുവാൻ വേണ്ടി അവരോടൊപ്പം നാം വേദഗ്രന്ഥവും തുലാസ്സും ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു.) അല്ലാഹുവിന്റെ നീതിന്യായവ്യവസ്ഥയാകുന്ന ഈ തുലാസ്സ് തന്നെയാണ് 7 ഉം 8 ഉം വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. ആ നീതിന്യായവ്യവസ്ഥകളിൽ ഒന്നത്രെ തൂക്കത്തിൽ സത്യവും നീതിയും പാലിക്കണം, അതിൽ ജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയും. ഇതിനെക്കുറിച്ചാണ് 9-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്.

وَٱلْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ﴿١٠﴾

﴿10﴾ ഭൂമിയെ അവൻ സൃഷ്ടികൾക്കുവേണ്ടി സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

فِيهَا فَٰكِهَةٌ وَٱلنَّخْلُ ذَاتُ ٱلْأَكْمَامِ ﴿١١﴾

﴿11﴾ അതിൽ പഴവർഗമുണ്ട്; പാളകളുള്ള ഈത്തപ്പനകളുമുണ്ട്.

وَٱلْحَبُّ ذُو ٱلْعَصْفِ وَٱلرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾

﴿12﴾ വൈക്കോലുള്ള ധാന്യ (വർഗ)വും, സുഗന്ധച്ചെടിയും ഉണ്ട്.

﴿10﴾ وَٱلْأَرْضَ ഭൂമിയെ وَضَعَهَا അതിനെ അവൻ വെച്ചിരിക്കുന്നു (സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു) لِلْأَنَامِ സൃഷ്ടികൾക്ക് (ജീവികൾക്ക്) വേണ്ടി ﴿11﴾ فِيهَا അതിലുണ്ട് فَٰكِهَةٌ പഴവർഗം, സുഖഭോജ്യവസ്തു وَٱلنَّخْلُ ഈത്തപ്പനയും ذَاتُ ٱلْأَكْمَامِ പോള(പാള) കളുള്ള ﴿12﴾ وَٱلْحَبُّ ധാന്യവും ذُو ٱلْعَصْفِ വൈക്കോൽ (ഓല) ഉള്ളതായ وَٱلرَّيْحَانُ സുഗന്ധച്ചെടിയും, രുചികരമായ ഭക്ഷ്യവസ്തുവും

الْأَنَام (അനാം) എന്നാൽ സൃഷ്ടികൾ, അഥവാ മനുഷ്യനടക്കമുള്ള എല്ലാ ജീവികളുമാകുന്നു. പൂക്കളെയും, ഫലങ്ങളെയും പൊതിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന പോളകൾക്കും, കുലകളെ പൊതിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന പാളകൾക്കുമാണ് أَكْمَام (അക്മാം) എന്ന് പറയുന്നത്. ഫലവൃക്ഷങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നത്രെ ഈത്തപ്പന. അറബികൾക്ക് സുപരിചിതവും അവരുടെ ഒരു മുഖ്യ ഭക്ഷണവുമാണല്ലോ ഈത്തപ്പഴം. വരണ്ട മരുഭൂമികളിലെ അനുഗൃഹീത ഉൽപന്നമത്രെ അത്. പിഞ്ച്, പച്ചക്കായ, പഴം, ഉണക്കൽ (കാരക്ക) എന്നീ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും വളരെ രുചികരവും ഹൃദ്യവുമായ ഒരു ഭക്ഷണപദാർത്ഥമാണ് അത്. ഈത്തമരം എല്ലാ കാലത്തും കായ്ക്കും. ഓലകൊണ്ട് പായ, വട്ടി മുതലായവ ഉണ്ടാക്കാം. പട്ടകൊണ്ട് പുരമേയാം. തടികൊണ്ട് മരത്തിന്റെ ഉപയോഗവും നടത്തപ്പെടുന്നു. നാരുകൊണ്ട് ചൂടിക്കയറും, ഞണം (ചോറു)കൊണ്ട് ഭക്ഷണപദാർത്ഥവും, ഇസ്ത്രിപ്പൊടി മുതലായവയും ഉണ്ടാക്കാം. ഈത്തക്കുലകൾ പോള വിരിഞ്ഞശേഷം മേൽക്കുമേലെ തൂങ്ങിനിൽക്കുന്നത് നല്ലൊരു കാഴ്ചയാകുന്നു. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഈത്തപ്പന കാണാത്തവർക്കും അതിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. الْعَصْف (അസ്ഫ്) എന്നാൽ വൈക്കോൽ, അഥവാ ഗോതമ്പ്, നെല്ല് മുതലായ ധാന്യങ്ങളുടെ ഓല എന്ന് അർത്ഥമാകുന്നു. എല്ലാതരം വാസനച്ചെടികൾക്കുമാണ് رَيْحَان (റൈഹാൻ) എന്ന് പറയുന്നത്. രുചികരമോ പരിമളമുള്ളതോ ആയ ഭക്ഷണപദാർത്ഥമെന്നും ചിലർ ഈ വാക്കിന് അർത്ഥം നൽകിക്കാണുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ അവന്റെ സൃഷ്ടികൾക്കുവേണ്ടി ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ചില പ്രധാന നിത്യാനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഈ വചനങ്ങളിൽ ഓർമിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അനന്തരം, ഭൂമിയിലെ രണ്ട് ബുദ്ധിവർഗമായ മനുഷ്യരെയും ജിന്നുകളെയും അഭിമുഖീകരിച്ച് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു:-

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

﴿13﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

﴿13﴾ فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ് ءَالَآءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്

ഈ വചനം ഈ സൂറത്തിൽ 31 പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയും, അവയ്ക്ക് നന്ദി കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഗൗരവം എത്രമേൽ വമ്പിച്ചതാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഈ വചനം ഓതിക്കേട്ടപ്പോൾ ഓരോ പ്രാവശ്യവും ജിന്നുകൾ മറുപടി പറഞ്ഞതായി ഒരു ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുള്ളതുപോലെ നാമും പറയുക: لا بشيئ من نعمك ربنا نكذب فلك الحمد–الترمذي وابن جرير والبزار (ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, നിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ യാതൊന്നിനെയും ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നില്ല. അപ്പോൾ, നിനക്കത്രെ സ്തുതി!) ഈ വചനങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടർ എന്ന് പറഞ്ഞത് മനുഷ്യരെയും ജിന്നുകളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് അടുത്ത രണ്ട് വചനങ്ങളിൽനിന്നും; 31- 35 വചനങ്ങളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

خَلَقَ ٱلْإِنسَٰنَ مِن صَلْصَٰلٍ كَٱلْفَخَّارِ ﴿١٤﴾

﴿14﴾ മനുഷ്യനെ അവൻ, ചൂള വെക്കപ്പെട്ട (ഇഷ്ടിക) മണ്ണുപോലെ ചിലപ്പുള്ള (ഉണങ്ങിയ) മണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു;

وَخَلَقَ ٱلْجَآنَّ مِن مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ ﴿١٥﴾

﴿15﴾ ജിന്നിനെ അഗ്നിയിൽനിന്നുള്ള (പുക കലരാത്ത) ശുദ്ധജ്വാലയാലും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

﴿16﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

﴿14﴾ خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു ٱلْإِنسَٰنَ മനുഷ്യനെ مِن صَلْصَٰلٍ ചിലപ്പുള്ള (ചല ചല ശബ്ദമുണ്ടാകുന്ന) മണ്ണിൽനിന്ന് كَٱلْفَخَّارِ ചൂളമണ്ണ് (ചുട്ടെടുത്ത മൺപാത്രം)പോലെയുള്ള ﴿15﴾ وَخَلَقَ ٱلْجَآنَّ ജിന്നുകളെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു مِن مَّارِجٍ ശുദ്ധമായ (തനി) ജ്വാലയിൽ (നാളത്തിൽ)നിന്ന് مِّن نَّارٍ തീയിൽ (അഗ്നിയിൽ) നിന്നുള്ള ﴿16﴾ (13-ാം വചനം നോക്കുക.)

ചൂളവെച്ച് വേവിച്ചെടുത്ത ഇഷ്ടിക, കലം മുതലായവയെപ്പോലെ, മുട്ടിയാൽ ചിലപ്പുണ്ടാകുന്നതും, നനവിന്റെ അംശമില്ലാത്തതുമായ കളിമണ്ണിൽനിന്ന് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ മണ്ണിൽനിന്ന് എന്നും, കളിമണ്ണിൽ നിന്ന് എന്നും, പശിമയുള്ള കളിമണ്ണിൽനിന്ന്എന്നും, കളിമണ്ണിന്റെ സത്തിൽനിന്ന് എന്നും, നിറപ്പകർച്ചവന്ന കളിമണ്ണിൽനിന്ന്എന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. *(*)* മനുഷ്യ മൂലമായ മണ്ണിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളെയാണ് ഇതെല്ലാം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇത് സംബന്ധിച്ച് സൂറത്ത് സ്വാദ് 71 -ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വായിച്ചത് ഓർക്കുക. ഇതുപോലെത്തന്നെ ജിന്നുകളുടെ ഉൽപത്തിയെക്കുറിച്ച് അഗ്നിയുടെ പുക കലരാത്ത ശുദ്ധമായ ജ്വാലയിൽനിന്ന് എന്ന് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ അഗ്നിയിൽനിന്ന്എന്നും, രോമക്കുത്തുകളിൽകൂടി തുളഞ്ഞുകയറുന്ന- അത്യുഷ്ണമായ- തീയിൽനിന്ന് എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. *(**)* ഇത് തീയി(النار)ന്റെ വ്യത്യസ്ത ഗുണങ്ങളെയും കുറിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള വ്യത്യസ്ത സ്വഭാവങ്ങളും ഗുണങ്ങളും ഓരോ വർഗത്തിന്റെ സന്തതികളിലും അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തിക്കാണാം. അവയുടെയെല്ലാം വിശദമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും അതിലടങ്ങിയ യുക്തിരഹസ്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിനേ അറിയുകയുള്ളൂ.

നബി ﷺ അരുളിച്ചെയ്തതായി ആഇശഃ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: മലക്കുകൾ പ്രകാശത്തിനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജിന്നുകൾ അഗ്നിയുടെ ശുദ്ധമായ ജ്വാലയാലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദം നിങ്ങൾക്ക് (കുർആനിൽ) വിവരിച്ചു തരപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനാലും (മണ്ണിനാലും) സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (അ; മു.) മേൽകാണിച്ചതുപോലെയുള്ള പല കുർആൻ വചനങ്ങളും, ഇതുപോലെയുള്ള നബിവചനങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ മനുഷ്യനും, ജിന്നും, മലക്കും ഉൽപത്തിയിലെ വ്യത്യസ്തമായ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വർഗങ്ങളാണെന്നും, ഒന്ന് മറ്റേ വർഗത്തിന്റെ ഇനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതല്ലെന്നും ആർക്കും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

എന്നാൽ, ജിന്നുകൾ ഒരു പ്രത്യേകം വർഗമല്ലെന്നും, മനുഷ്യവർഗത്തിലെ അപരിഷ്കൃത വിഭാഗമാണെന്നും ചില യുക്തിവാദികൾ വാദിക്കാറുണ്ട്. ഇക്കാലത്ത് അവരെ അനുകരിക്കുന്ന ചില പുത്തൻ പ്രസ്ഥാനക്കാർ ആ വാദം ശരിവെച്ചുകൊണ്ട് അതിനൊപ്പിച്ച് കുർആനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാറുമുണ്ട്. ഇത് സംബന്ധിച്ച് മതിയായ തെളിവുകളോടുകൂടി *'ജിന്നും ശൈത്താനും'* എന്ന ശീർഷകത്തിൽ സൂ: ഹിജ്റിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം വിശദമായ മറുപടി

(*) സൂ: റൂം 20; സൂ: സ്വാദ് 71; മുഅ്മിനൂൻ 12; സ്വാഫ്ഫാത്ത് 11 മുതലായ സ്ഥാനങ്ങൾ നോക്കുക.

(**) (സൂ: ഹിജ്ർ 27-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക.)

നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ സന്ദർത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ സംസാരിക്കുന്നില്ല.

رَبُّ ٱلْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ ٱلْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾

﴿17﴾ രണ്ട് ഉദയസ്ഥാനങ്ങളുടെ റബ്ബും, രണ്ട് അസ്തമയസ്ഥാനങ്ങളുടെ റബ്ബുമാകുന്നു (അവൻ).

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾

﴿18﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

﴿17﴾ رَبُّ ٱلْمَشْرِقَيْنِ രണ്ട് ഉദയ സ്ഥാനങ്ങളുടെ റബ്ബാണ് وَرَبُّ ٱلْمَغْرِبَيْنِ രണ്ട് അസ്തമയ സ്ഥാനങ്ങളുടെയും റബ്ബ് ﴿18﴾ (13-ാം വചനം നോക്കുക)

ഉത്തരായനവും ദക്ഷിണായനവും മൂലം സൂര്യന്റെ ഉദയാസ്തമയസ്ഥാനങ്ങൾ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. ഭൂമിയുടെ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിലും, പശ്ചിമാർദ്ധത്തിലും നിവസിക്കുന്നവർക്കും ഉദയാസ്തമയസ്ഥാനങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. ഇതുപോലെത്തന്നെ, ഉത്തരാർദ്ധത്തിലും ദക്ഷിണാർദ്ധത്തിലും അത് വ്യത്യസ്തമായി അനുഭവപ്പെടും. ഇങ്ങനെ ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ രണ്ട് ഉദയാസ്തമയ സ്ഥാനങ്ങൾക്ക് വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവക്ക് പുറമെ സൂര്യന്റെയും ചന്ദ്രന്റെയും ഉദയാസ്തമയങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ച് പറഞ്ഞതാണെന്നും വരാം. الله أعلم ഏതായാലും അവയിലടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും മനുഷ്യൻ ചിന്തിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവനാകുന്നു. എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നതെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

مَرَجَ ٱلْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾

﴿19﴾ രണ്ട് സമുദ്രങ്ങളെ അവതമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടത്തക്ക നിലയിൽ അവൻ അയച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നു.

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾

﴿20﴾ അവ രണ്ടും (അന്യോന്യം) അതിക്രമി(ച്ചു കട)ക്കാതിരിക്കത്തക്ക ഒരു മറ അവക്കിടയിലുണ്ട്.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾

﴿21﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

يَخۡرُجُ مِنۡهُمَا ٱللُّؤۡلُؤُ وَٱلۡمَرۡجَانُ ﴿٢٢﴾

﴿22﴾ അവ രണ്ടിൽനിന്നും മുത്തും പവിഴവും പുറത്തുവരുന്നു.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾

﴿23﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

وَلَهُ ٱلۡجَوَارِ ٱلۡمُنشَـَٔاتُ فِي ٱلۡبَحۡرِ كَٱلۡأَعۡلَـٰمِ ﴿٢٤﴾

﴿24﴾ സമുദ്രത്തിൽ (സഞ്ചരിക്കുന്നതിന്) മലകളെപ്പോലെ പൊക്കിയുണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന കപ്പലുകളും അവന്റെതാകുന്നു.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾

﴿25﴾അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

﴿19﴾ مَرَجَ അവൻ അയച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നു ٱلۡبَحۡرَيۡنِ രണ്ട് സമുദ്രത്തെ يَلۡتَقِيَانِ രണ്ടും കൂട്ടിമുട്ടി (ചേർന്നു തൊട്ടു തൊട്ടു)കൊണ്ട് ﴿20﴾ بَيۡنَهُمَا അവ രണ്ടിനുമിടയിലുണ്ട് بَرۡزَخٞ ഒരു മറ (തടസ്സം) لَّا يَبۡغِيَانِ രണ്ടും അതിക്രമിക്കുകയില്ലാത്ത ﴿21﴾ (13 പോലെ) ﴿22﴾ يَخۡرُجُ مِنۡهُمَا അവ രണ്ടിൽ നിന്നും പുറത്തുവരുന്നു ٱللُّؤۡلُؤُ മുത്ത് وَٱلۡمَرۡجَانُ പവിഴവും ﴿23﴾ (13 പോലെ) ﴿24﴾ وَلَهُ അവന്റെതാണ്, അവനുള്ളതാണ് ٱلۡجَوَارِ കപ്പലുകൾ ٱلۡمُنشَـَٔاتُ (പായ) ഉയർത്തപ്പെട്ട, നിർമിച്ചുണ്ടാക്കപ്പെട്ട فِي ٱلۡبَحۡرِ സമുദ്രത്തിൽ كَٱلۡأَعۡلَـٰمِ മലകളെപ്പോലെ, (ഉയർന്ന അടയാളങ്ങൾ പോലെ) ﴿25﴾ (13 പോലെ)

രണ്ട് സമുദ്രങ്ങൾകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ശുദ്ധജലാശയങ്ങളും, ഉപ്പുജലാശയങ്ങളുമാകുന്നു. രണ്ടും ഒന്നൊന്നോട് തൊട്ടും, അടുത്തടുത്തും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെങ്കിലും ഒന്ന് മറ്റേതിനെ ആക്രമിച്ച് അതിൽ ലയിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഓരോന്നും അതതിന്റെ വ്യത്യസ്തമായ പ്രകൃതി വിശേഷത്തോടെത്തന്നെ നിലനിൽക്കത്തക്കവണ്ണം അവയ്ക്കിടയിൽ അല്ലാഹു എന്തോ ഒരു മറയും തടസ്സവും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. (സൂ: ഫുർകാൻ 53 -ാം വചനവും വ്യാഖ്യാനവും ഓർമിക്കുക.) രണ്ടുതരം ജലാശയങ്ങളിൽനിന്നും മുത്തും പവിഴവും സിദ്ധിക്കുന്നു. മുത്തും പവിഴവും മാത്രമാണ് ഇവിടെ എടുത്തു പറഞ്ഞതെങ്കിലും അവക്ക് പുറമെ വേറെയും എത്രയോ ജലവിഭവങ്ങളും മനുഷ്യന് വേണ്ടി അല്ലാഹു സമുദ്രത്തിൽ

നിക്ഷേപിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. കാര്യപ്പെട്ട ചിലത് എടുത്തു പറഞ്ഞുവെന്ന് മാത്രം. എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം തന്നെ.

ഉയരത്തിൽ മലപോലെ പൊങ്ങിക്കാണത്തക്കവിധം പായകെട്ടി ഉയർത്തപ്പെട്ട കപ്പലുകൾ, അല്ലെങ്കിൽ വളരെ ഉയരത്തിൽ നിർമിക്കപ്പെട്ട കപ്പലുകൾ എന്നത്രെ الْمُنْشَئَاتُ എന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. മുൻകാലത്ത് പായക്കപ്പലുകളാണല്ലോ ഉണ്ടായിരുന്നത്.

വിഭാഗം- 2

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾

وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ

وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾

﴿26﴾ അതിന്റെ ഭൂമിയുടെ മീതെയുള്ളവയെല്ലാം നാശമടയുന്നതാണ്.

﴿27﴾ മഹത്വവും ഉദാരതയുമുള്ള വനായ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വദനം ശേഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

﴿26﴾ كُلُّ مَنْ യാതൊരുവരെല്ലാം عَلَيْهَا അതിന്റെ മേലുള്ള فَانٍ നശിക്കുന്ന (നാശമടയുന്ന)താണ് ﴿27﴾ وَيَبْقَىٰ ശേഷിക്കയും ചെയ്യും وَجْهُ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വദനം, മുഖം ذُو الْجَلَالِ മഹത്വമുള്ള وَالْإِكْرَامِ ഉദാരതയും, ബഹുമാനവുമുള്ള

ذُو الْجَلَالِ والْإِكْرَام എന്ന വിശേഷണത്തെ സംബന്ധിച്ച ചില വിവരങ്ങൾ സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ കാണാം. ان شاء الله

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

يَسْـَٔلُهُۥ مَن فِي السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ

كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

﴿28﴾ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

﴿29﴾ ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളവർ അവനോട് യാചിക്കുന്നു. എല്ലാ ദിവസവും അവൻ ഓരോ കാര്യത്തിലായിരിക്കും.

﴿30﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

﴾28﴿ [13 പോലെ] ﴾29﴿ يَسْـَٔلُهُۥ അവനോട് ചോദിക്കുന്നു, യാചിക്കും مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളവർ ഭൂമിയിലും كُلَّ يَوْمٍ എല്ലാ ദിവസവും هُوَ അവൻ فِى شَأْنٍ ഓരോ കാര്യത്തിലായിരിക്കും. ﴾30﴿ (13 പോലെ)

ആകാശഭൂമികളിലുള്ള ഏതൊരാളും നിരീശ്വരവാദികളായുള്ളവർപോലും- അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ സഹായത്തെയും ആശ്രയിക്കാത്തവരായിട്ടില്ല. അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ അവനോട് അർത്ഥിക്കാത്തവരുമില്ല. ഒരാൾ ദൈവനിഷേധിയാകട്ടെ, യുക്തിവാദിയാകട്ടെ, പ്രകൃതിവാദിയാകട്ടെ, അവന്റെ വായു, വെള്ളം, ഭക്ഷണം അടക്കം, ചലനം തുടങ്ങിയ ഓരോന്നിലും അല്ലാഹുവിന്റെ എത്രയോ പ്രകൃതിനിയമങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ ഒരൊറ്റ നിമിഷവും കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ശക്തനല്ലതന്നെ. അവക്ക് വിധേയനായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ ഒരു കൈവിരൽ അനക്കുവാൻ പോലും അവൻ ശക്തനല്ല.

കോടാനുകോടി മഹാഗോളങ്ങൾ, എണ്ണമില്ലാത്ത ജീവലോകങ്ങൾ, കണക്കറ്റ മറ്റനേകം വസ്തുലോകങ്ങൾ ഓരോന്നിലും അനുനിമിഷം നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭാവനാതീതമായ പ്രക്രിയകൾ, ഇവയെല്ലാം വ്യവസ്ഥയോടെ, ചിട്ടയോടെ, നിയന്ത്രിച്ചുവരുന്ന അല്ലാഹു- ചില കൂട്ടർ ധരിച്ചുവരുന്നതുപോലെ- ആഴ്ചയിൽ ഒരു ദിവസമോ മറ്റോ ജോലിയില്ലാതെ സ്വസ്ഥമായിരിക്കുന്നില്ല. മറ്റ് ചിലർ വിവരിക്കുന്നത് പോലെ ഈ അഖിലാണ്ഡത്തിനൊരു പൊതു നിയമവ്യവസ്ഥ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട് എനിയെല്ലാം അതതിന്റെ പാട്ടിന് നടക്കട്ടെ എന്നു വെച്ച് ചുമ്മാ ഇരിക്കുകയുമില്ല. ഉറക്കമോ, മയക്കമോ, ക്ഷീണമോ, മറവിയോ ബാധിച്ച് എപ്പോഴെങ്കിലും അവൻ അശ്രദ്ധനായിരിക്കാറുമില്ല. അതെ, അവൻ നിത്യവും ഓരോരോ കാര്യങ്ങളിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധനത്രെ. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ- വേണ്ടാ ഒരു മിടിയിടനേരം അവൻ അശ്രദ്ധനാകുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ- അനന്തവിസ്തൃതമായ ഈ ലോകാലോകങ്ങളുടെ ഗതി എന്തായിരിക്കുമെന്ന് മനുഷ്യരാശിക്ക് ഊഹിക്കുവാൻപോലും സാധ്യമല്ലതന്നെ!

ലോകാവസാനംവരെയുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം നിർണയിക്കപ്പെടുകയും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്ന് നബിവചനങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും, അല്ലാഹു എല്ലാ ദിവസവും ഓരോ കാര്യത്തിലാണ് എന്നുള്ള ഈ വചനവും തമ്മിൽ എങ്ങനെ യോജിക്കുമെന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഹുസൈനുബ്നു ഫദ്ൽ (حسين بن فضل رح) ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: شؤون يبديها لا شؤون يبتديها (അവൻ വെളിക്ക് വരുത്തുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്, അവൻ ആദ്യമായിത്തുടങ്ങുന്ന കാര്യങ്ങളല്ല.) അതായത്, ഹദീഥുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടപ്രകാരം എല്ലാകാര്യങ്ങളും മുമ്പ് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ

നിശ്ചയം അനുസരിച്ച് കാര്യങ്ങൾ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തി നടപ്പാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് ആയത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. എന്നല്ലാതെ, കാര്യങ്ങളെല്ലാം പുത്തനായി ആരംഭിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചല്ല എന്ന് സാരം. വളരെ ശ്രദ്ധേയവും, പല സംശയങ്ങൾക്കും നിവാരണം നല്കുന്നതുമാണ് ഈ മറുപടി. ആദ്യസൃഷ്ടി മുതൽ മരണംവരെയുള്ള പല കാര്യങ്ങളും ഓർമിപ്പിച്ചശേഷം വിചാരണ മുതലായവയെപ്പറ്റി ഓർമിപ്പിക്കുന്നു:-

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ ٱلثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾

﴿31﴾ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നാം അടുത്ത് മിനക്കെടുന്നതാണ്- ഹേ, രണ്ട് (കനത്ത) സമൂഹമേ!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾

﴿32﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

يَٰمَعْشَرَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ إِنِ ٱسْتَطَعْتُمْ أَن تَنفُذُوا۟ مِنْ أَقْطَارِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ فَٱنفُذُوا۟ ۚ لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَٰنٍ ﴿٣٣﴾

﴿33﴾ ജിന്നിന്റെയും ഇൻസി [മനുഷ്യ]ന്റെയും സംഘമേ, ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും മേഖലകളിൽനിന്ന് (പുറത്തു) കടന്നുപോകുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമാകുന്നപക്ഷം, നിങ്ങൾ കടന്നു പോകുവിൻ!ഒരു അധികാരശക്തികൂടാതെ നിങ്ങൾ കടന്നുപോകയില്ല.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾

﴿34﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾

﴿35﴾ നിങ്ങളിരുവരുടെയും മേൽ, അഗ്നിയിൽനിന്നുള്ള ജ്വാലയും, കരിമ്പുകയും അയക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രക്ഷാനടപടിയെടുക്കുന്നതല്ല. [നിങ്ങൾക്കതിന് സാധ്യമല്ല.]

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

﴿36﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങളിരുവരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

﴿31﴾ سَنَفْرُغُ. നാം അടുത്ത് മിനക്കെടും, ഒഴിഞ്ഞിരുന്നേക്കും لَكُمْ നിങ്ങൾക്കായി, നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി أَيُّهَ ٱلثَّقَلَانِ ഹേ രണ്ട് കനത്തവരേ (സമൂഹമേ) ﴿32﴾ (13 പോലെ) ﴿33﴾ يَـٰمَعْشَرَ ഹേ സംഘമേ, കൂട്ടമേ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ ജിന്നിന്റെയും ഇൻസി (മനുഷ്യ)ന്റെയും إِنِ ٱسْتَطَعْتُمْ നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുന്നപക്ഷം أَن تَنفُذُوا۟ നിങ്ങൾ കടന്നുപോകാൻ, ചോർന്നുകടക്കാൻ مِنْ أَقْطَارِ മേഖലകളിൽ നിന്ന് ٱلسَّمَـٰوَٰتِ ആകാശങ്ങളുടെ وَٱلْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും فَٱنفُذُوا۟ എന്നാൽ നിങ്ങൾ കടന്നു (ചോർന്നു) പോകുവിൻ لَا تَنفُذُونَ നിങ്ങൾ കടന്നു പോകയില്ല إِلَّا بِسُلْطَـٰنٍ ഒരു അധികാരം (രേഖ- ശക്തി- അധികൃത ലക്ഷ്യം) കൂടാതെ ﴿34﴾ (13 പോലെ) ﴿35﴾ يُرْسَلُ അയക്കപ്പെടും عَلَيْكُمَا നിങ്ങളിരുവരുടെയും മേൽ شُوَاظٌ ജ്വാല مِّن نَّارٍ തീയിന്റെ, അഗ്നിയാലുള്ള وَنُحَاسٌ പുക (കരിമ്പുക)യും, ചെമ്പ് (ദ്രാവകവും) فَلَا تَنتَصِرَانِ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരും രക്ഷാ നടപടി എടുക്കയില്ല (ചെറുത്തു നിൽക്കുകയില്ല) ﴿36﴾ (13 പോലെ)

അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ജോലിത്തിരക്ക് എന്നോ, ജോലി ഇല്ലാതിരിക്കുക എന്നോ ഇല്ല. ഒരു കാര്യം മറ്റൊരു കാര്യത്തിന് അവന് തടസ്സമാകുന്നതുമല്ല. എന്നിരിക്കെ, ജിന്നിനെയും മനുഷ്യനെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി അടുത്ത് ഞാൻ മിനക്കെടുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം രണ്ട് കൂട്ടരും അധികം താമസിയാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ വിചാരണക്ക് ഹാജരാകേണ്ടിവരുമെന്ന് ശക്തിപൂർവ്വം താക്കീത് ചെയ്യുകയാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ പിടിയിൽപെടാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവന്റെ അധികാരാതിർത്തിയിൽ നിന്ന്- ആകാശഭൂമികളിൽനിന്ന്- പുറത്തേക്ക് കടന്നുപോയി രക്ഷപ്പെടുവാൻ ആർക്കെങ്കിലും കഴിയുമെങ്കിൽ കാണട്ടെ എന്ന് ജിന്നുവർഗത്തെയും മനുഷ്യവർഗത്തെയും ആകമാനം 33-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുതന്നെയുള്ള അധികൃതമായ വല്ല ശക്തിയും പ്രമാണവും കിട്ടിയാലല്ലാതെ ആർക്കും അതിനുസാധ്യമല്ല എന്ന് അതോടൊപ്പം തീർത്ത് പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വെല്ലുവിളിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന താക്കീത് പ്രധാനമായും അവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണെന്ന് 35-ാം വചനത്തിന്റെ ഉള്ള

ടക്കം കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കാം. കിയാമത്ത് നാളിൽ വിചാരണ നിലയത്തിൽ വെച്ച് നടക്കുന്ന ഒരു ആഹ്വാനമായിട്ടാണ് ഇബ്നുകഥീർ (റ) മുതലായ ചില മഹാൻമാർ ഈ വചനത്തെ കണക്കാക്കുന്നത്. മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള (31 ഉം 35ഉം) ആയത്തുകളിലെ പ്രസ്താവനകൾ നോക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായം ശരിയായിരിക്കുമെന്ന് കരുതാവുന്നതുമാണ്. 35-ാം വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന അഗ്നി ജ്വാലയായും പുകയായും അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ കുറ്റവാളികളായ ആളുകൾ അവിടെനിന്ന് സ്വൈരം കെട്ട് ഓടിപ്പോകുവാൻ ശ്രമിക്കുമെന്നും, ആ സന്ദർഭത്തിലായിരിക്കും ഈ ആഹ്വാനമുണ്ടാകുക എന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും ഈ വെല്ലുവിളിയെ അതിലംഘിക്കുവാൻ ആർക്കും- ഏതുലോകത്തും ഏതുകാലത്തും തന്നെ സാധ്യമല്ലെന്ന് തീർച്ചയാണ്.

ഉപരിയാകാശ യാത്രകളും, ഉപരിഗോള നിരീക്ഷണങ്ങളും നടത്തുവാനുള്ള പ്രോത്സാഹനവും, അതിനുവേണ്ടുന്ന ബുദ്ധിപരവും ശാസ്ത്രീയവുമായ തയ്യാറെടുപ്പ് നടത്തുവാനുള്ള സൂചനയുമാണ് 33-ാം വചനത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തം എന്ന് കാണിക്കുന്ന ചില പുതിയ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഈയിടെയായി ചിലരിൽനിന്ന് പുറത്ത് വന്നുകാണുന്നു. ചന്ദ്രഗോളത്തിലേക്കും മറ്റുമുള്ള യാത്രാപരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെടുവാനും നടപ്പിൽ വരുത്തപ്പെടുവാനും തുടങ്ങിയതോടെ, അതിന് ക്വുർആന്റെ അംഗീകാരം വാങ്ങിക്കൊടുക്കുവാനുള്ള ചില വ്യക്തികളുടെ താല്പര്യത്തിൽനിന്ന് ഉടലെടുത്തതാണ് ഈ സാഹസം. ബഹിരാകാശ നിരീക്ഷണയാത്രാ സംരംഭങ്ങൾക്ക് പ്രോത്സാഹനവും, അവയുടെ വിജയഫലത്തിലേക്കുള്ള സൂചനകളും അവയുമായി ബന്ധമില്ലാത്ത ഇത് പോലെയുള്ള വചങ്ങളിൽ നിന്ന് മുങ്ങിത്തപ്പി എടുക്കുവാൻ സാഹസപ്പെടേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അതിന് വേണ്ടി സന്ദർഭങ്ങൾക്ക് യോജിക്കാത്തതും, വാക്യങ്ങൾക്ക് നിരക്കാത്തതുമായ അർത്ഥ വിവക്ഷകൾ കൽപ്പിക്കുകയെന്ന അപരാധത്തിന് മുതിരേണ്ടതുമില്ല. കാരണം, പ്രസ്തുത താല്പര്യം നിറവേറ്റുവാൻ തികച്ചും ഉപകരിക്കുന്ന ക്വുർആൻ വചനങ്ങൾ വേറെത്തന്നെ ഒന്നിലധികം കാണാം. (35 : 13; 31 : 20 മുതലായവ നോക്കുക.)

വേറെ ചില ആളുകൾ, ഈ അടുത്തകാലത്ത് ഈ ആയത്തിന്റെ താല്പര്യം വിവരിച്ചുകാണുന്നത് അതിലേറെ വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു! ബാഹ്യപ്രകൃതിയുടെ മേഖലകളിൽനിന്ന് പുറത്ത്ചാടി ഉദ്ഗമിക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ഉദ്ഗമിക്കുക. ഒരു സവിശേഷ ശക്തികൊണ്ടല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഉദ്ഗമിക്കുകയില്ല.എന്നിങ്ങനെയാണ് ഇവരുടെ അർത്ഥ കൽപന. ആകാശ ഭൂമികൾകൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം ബാഹ്യ പ്രകൃതിയാണെന്നും സവിശേഷശക്തികൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ആത്മീയ ശക്തി- അഥവാ ഈശ്വരസാക്ഷാൽക്കാരം ആണെന്നുമാണ് ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ ന്യായീകരണത്തെപ്പറ്റി അവരുമായി ആരാഞ്ഞപ്പോൾ, അത് തങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ചിരകാലമായി ഊറിയുറച്ച ഒരഭിപ്രായമാണെന്നതിൽ കവിഞ്ഞു പറയത്തക്ക ഒരു മറുപടിയും ലഭിക്കുകയുണ്ടായില്ലെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാ

ണ്. ഏതായാലും, ഓരോരുത്തനും മനസ്സിൽ തോന്നുന്ന ഓരോ ആശയും, ആശയവും ഇങ്ങനെ കുർആന്റെ പേരിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ മുതിരുന്നത് കുർആന്റെ നേർക്കുള്ള കയ്യേറ്റവും അക്രമവുമാണെന്നേ നമുക്ക് ഇവരോട് തൽക്കാലം പറയുവാനുള്ളൂ. കിയാമത്ത് നാളിലെ ചില സംഭവവികാസങ്ങളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

فَإِذَا ٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَكَانَتۡ وَرۡدَةً كَٱلدِّهَانِ ﴿٣٧﴾

﴿37﴾ എന്നാൽ, ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളർന്ന് അത് കുഴമ്പ് (അഥവാ എണ്ണക്കീടം) പോലെ, പനിനീർ (അഥവാ ചുവപ്പ്) വർണമുള്ളത് ആയിത്തീർന്നാൽ ..!-

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾

﴿38﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

فَيَوۡمَئِذٖ لَّا يُسۡـَٔلُ عَن ذَنۢبِهِۦٓ إِنسٞ وَلَا جَآنّٞ ﴿٣٩﴾

﴿39﴾ അപ്പോൾ- അന്നത്തെ ദിവസം- ഒരു മനുഷ്യനോടാകട്ടെ, ജിന്നിനോടാകട്ടെ, തന്റെ പാപത്തെപ്പറ്റി ചോദി(ച്ചന്വേഷി)ക്കപ്പെടുന്നതല്ല.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

﴿40﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

﴿37﴾ فَإِذَا ٱنشَقَّتِ എന്നാൽ പിളർന്നാൽ, പൊട്ടിക്കീറിയാൽ ٱلسَّمَآءُ ആകാശം فَكَانَتۡ എന്നിട്ട് അതായി وَرۡدَةً ഒരു പനിനീർ വർണമുള്ളത്, ഊറക്കിട്ട തോൽ (പോലെ) ചുവന്നത്, ചെമ്മഞ്ഞയായത് كَٱلدِّهَانِ എണ്ണ (കുഴമ്പ്, കീടം) പോലുള്ളത് ﴿38﴾ (13 പോലെ) ﴿39﴾ فَيَوۡمَئِذٖ അപ്പോൾ അന്നത്തെ ദിവസം لَّا يُسۡـَٔلُ ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ല عَن ذَنۢبِهِۦٓ തന്റെ പാപത്തെപ്പറ്റി إِنسٞ ഒരു മനുഷ്യനോടും وَلَا جَآنّٞ ജിന്നിനോടും ഇല്ല ﴿40﴾ (13 പോലെ)

അന്ത്യനാളിൽ ആകാശത്തിന്റെ നിലയിൽ വരുന്ന ചില മാറ്റങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് 37 -ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അത് പൊട്ടിപ്പിളരുന്നു. അഥവാ മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിൽ പറഞ്ഞത് പോലെ, അതിലെ നക്ഷത്രങ്ങളടക്കമുള്ള ഗോളങ്ങളെല്ലാം സ്ഥാനംതെറ്റി താറുമാറാകുന്നു. കുഴമ്പ്- അഥവാ എണ്ണക്കീടം- പോലെ

അത് കുഴഞ്ഞ് ദുർബ്ബലമാകുകയും, നിറമാറ്റം സംഭവിച്ച് പനിനീർപോലെ ചെമ്മഞ്ഞയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, ആകാശഭൂമികളുടെ ഇന്നത്തെ ഈ ഘടനതന്നെ പാടെ മാറിപ്പോകുന്നു.

അന്ന് മനുഷ്യരും ജിന്നുകളും അവരുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി തീരെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ലെന്ന 39-ാം വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം; പാപികൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമെന്ന വസ്തുത കുർആൻ പലപ്പോഴും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പക്ഷേ, പാപികളുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി അവരോട് ചോദിച്ചറിയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല; അതിന് മതിയായ തെളിവുകളും രേഖകളും വേറെത്തന്നെ ധാരാളമുണ്ട് എന്നത്രെ അതിന്റെ താല്പര്യം. അടുത്തവചനം കാണുക:

يُعْرَفُ ٱلْمُجْرِمُونَ بِسِيمَٰهُمْ

فَيُؤْخَذُ بِٱلنَّوَٰصِى وَٱلْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾

﴿41﴾ (കാരണം:) കുറ്റവാളികൾ അവരുടെ അടയാളം മുഖേന അറിയപ്പെടുന്നതാണ്. എന്നിട്ട് നെറുകന്തലകളും (അഥവാ കുടുമകളും) കാലടികളും (കൂട്ടി)പ്പിടിക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കും.

فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾

﴿42﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِى يُكَذِّبُ بِهَا ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾

﴿43﴾ കുറ്റവാളികൾ വ്യാജമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതായ ജഹന്നം [നരകം] ഇതാ! (എന്ന് പറയപ്പെടും.)

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانٍ ﴿٤٤﴾

﴿44﴾ അതിന്റെയും (അങ്ങേഅറ്റം) ഉഷ്ണമേറിയ ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിന്റെയും ഇടയിലായി അവർ ചുറ്റി അലയുന്നതാകുന്നു.

فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾

﴿45﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

﴿41﴾ يُعْرَفُ അറിയപ്പെടും ٱلْمُجْرِمُونَ കുറ്റവാളികൾ بِسِيمَٰهُمْ അവരുടെ അടയാളംകൊണ്ട് فَيُؤْخَذُ എന്നിട്ട് പിടിക്കപ്പെടും بِٱلنَّوَٰصِى നെറുകന്തലകളെ, കുടുമകളെ

وَٱلْأَقْدَام പാദങ്ങ(കാലടി)ളെയും ﴿42﴾ (13 പോലെ) ﴿43﴾ هَٰذِهِۦ ഇതാ, ഇതാണ്, ഇത് جَهَنَّم നരകം, നരകമാകുന്നു ٱلَّتِى يُكَذِّبُ വ്യാജമാക്കിയിരുന്നതായ بِهَا അതിനെ ٱلْمُجْرِمُونَ കുറ്റവാളികൾ ﴿44﴾ يَطُوفُون അവർ ചുറ്റും, അലയും بَيْنَهَا അതിന്റെ ഇട യിൽ وَبَيْنَ حَمِيمٍ ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിന്റെയും ءَان ചൂടേറിയ, അങ്ങേ അറ്റമെ ത്തിയ ﴿45﴾ (13 പോലെ)

ആമങ്ങളാലും, ചങ്ങലകളാലും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവർ ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ വലിച്ചിഴക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവരെ നരകത്തിൽ ഇട്ട് കത്തി ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.(40 : 71, 72.)നരകത്തിലെ സക്കൂമാകുന്ന വൃക്ഷ ത്തിൽനിന്നും അവർ തിന്നുകയും, പിന്നീട് അതിനുമീതെ ചുട്ടുതിളച്ച വെള്ളം കുടിക്കേണ്ടി വരികയും ചെയ്യും. പിന്നീട് അവർ നരകത്തിലേക്ക് തന്നെ മടക്ക പ്പെടുകയും ചെയ്യും. (സൂ: സ്വാഫ്ഫാത്ത്: 64-68.) അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷി ക്കട്ടെ. ആമീൻ. കുറ്റവാളികളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം ഭയഭക്തൻമാരായ സജ്ജനങ്ങളെപ്പറ്റി ഓർമിപ്പിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം- 3

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾

﴿46﴾ യാതൊരുവൻ തന്റെ റബ്ബിന്റെ സ്ഥാനത്തെ(അഥവാ റബ്ബിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നതിനെ) ഭയപ്പെട്ടുവോ അവന് രണ്ട് സ്വർഗ ത്തോപ്പുകളുണ്ടായിരിക്കും;-

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾

﴿47﴾ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂ ട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങ ളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

ذَوَاتَآ أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾

﴿48﴾ (അതെ) പല വകുപ്പുകളു ള്ളതായ രണ്ടെണ്ണം.

﴿46﴾ وَلِمَن യാതൊരുവനുണ്ട് خَافَ അവൻ ഭയപ്പെട്ടു مَقَامَ رَبِّهِۦ തന്റെ റബ്ബിന്റെ സ്ഥാനത്തെ جَنَّتَان രണ്ട് തോപ്പുകൾ, സ്വർഗങ്ങൾ ﴿47﴾ (13 പോലെ) ﴿48﴾ ذَوَاتَآ ഉള്ളവ أَفْنَانٍ പല വകുപ്പുകൾ, പല (തരം) വൃക്ഷശാഖകൾ

വിവിധ വർണത്തിലും സ്വഭാവത്തിലുമുള്ള ഫലവർഗങ്ങളും സുഖസൗകര്യ ങ്ങളും നിറഞ്ഞതാണ് അവ രണ്ടും എന്ന് താൽപര്യം. റബ്ബിന്റെ സ്ഥാനത്തെ

(مَقَامَ رَبِّهِ) ഭയപ്പെടുക എന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ വിചാരണക്ക് നിൽക്കേണ്ടി വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയപ്പാടാകുന്നു. ഓരോരുത്തന്റെയും സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു വീക്ഷിച്ചും കണ്ടറിഞ്ഞുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന ബോധം എന്നും ഇതിന് വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തത്വത്തിൽ രണ്ടും ഒന്നുതന്നെ.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

﴿49﴾ അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ രണ്ട് കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾

﴿50﴾ അവ രണ്ടിലും ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രണ്ട് അരുവികളുണ്ട്.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

﴿51﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

فِيهِمَا مِن كُلِّ فَٰكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾

﴿52﴾ അവരണ്ടിലും എല്ലാ (വിധ) പഴവർഗത്തിൽനിന്നും രണ്ട് ഇണകൾ (വീതം) ഉണ്ടായിരിക്കും.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

﴿53﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ فُرُشٍۭ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۚ وَجَنَى ٱلْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾

﴿54﴾ വിരിപ്പുകളിൽ ചാരിയിരുന്നുകൊണ്ട് (അവർ സുഖിക്കും) അവയുടെ ഉൾഭാഗം നിറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് കട്ടിപ്പട്ടു കൊണ്ടാണ്. രണ്ട് തോപ്പുകളിലെയും പറിച്ചെടുക്കുന്ന പഴംതാണ് നിൽക്കുന്നതായിരിക്കും.

﴿49﴾ (13 പോലെ) ﴿50﴾ فِيهِمَا അവ രണ്ടിലുമുണ്ട് عَيْنَانِ രണ്ട് അരുവി (ഉറവിടം)കൾ تَجْرِيَانِ ഒഴുകുന്ന, നടക്കുന്ന ﴿51﴾ (13 പോലെ) ﴿52﴾ فِيهِمَا അവ രണ്ടിലുമുണ്ട് مِن كُلِّ فَٰكِهَةٍ എല്ലാ പഴവർഗത്തിൽ നിന്നും زَوْجَانِ രണ്ട് ഇണകൾ, (ജനുസുകൾ) ﴿53﴾ (13 പോലെ) ﴿54﴾ مُتَّكِـِٔينَ ചാരിയിരുന്നവരായിട്ട് عَلَىٰ فُرُشٍۭ വിരിപ്പു

കളിൽ بَطَآئِنُهَا അവയുടെ (ഉള്ളിൽ) നിറക്കപ്പെട്ടത് مِنْ إِسْتَبْرَقٍ കട്ടിപ്പട്ടുകൊണ്ടാണ് (അങ്ങനെയുള്ള) وَجَنَى പറിച്ചെടുക്കുന്ന പഴം (ഫലം) ٱلْجَنَّتَيْنِ രണ്ട് തോപ്പുകളു ടെയും دَانٍ അടുത്തതാണ്, താണുനിൽക്കുന്നതാണ്.

വൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്ന് ഫലം പറിച്ചെടുക്കുവാൻ ഒട്ടും പ്രയാസമുണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇരുന്നോ നിന്നോ വേഗം പറിക്കുമാറ് അവ അടുത്തായിരിക്കും എന്ന് സാരം.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

﴿55﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

فِيهِنَّ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٥٦﴾

﴿56﴾ അവയിൽ, കണ്ണുകളെ [നോട്ടത്തെ] നിയന്ത്രിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ ഉണ്ട്. അവർക്കുമുമ്പ് ഒരു മനുഷ്യനാകട്ടെ, ജിന്നാകട്ടെ അവരെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല.

﴿55﴾ (13 പോലെ) ﴿56﴾ فِيهِنَّ അവയിലുണ്ട് قَٰصِرَٰتُ ചുരുക്കുന്ന (നിയന്ത്രിക്കുന്ന) സ്ത്രീകൾ ٱلطَّرْفِ കണ്ണിനെ (ദൃഷ്ടിയെ) لَمْ يَطْمِثْهُنَّ അവരെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല إِنسٌ ഒരു മനുഷ്യനും قَبْلَهُمْ അവരുടെ (ഇവരുടെ) മുമ്പ് وَلَا جَآنٌّ ഒരു ജിന്നുമില്ല

സ്വഭർത്താക്കളിലേക്കല്ലാതെ ദൃഷ്ടിപതിക്കാത്ത പതിവ്രതകളും,ഭർത്താക്കളെ മാത്രം സ്നേഹിക്കുന്ന തരുണീമണികളുമായ ആ ഭാര്യമാരെ സ്പർശിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം അവർക്ക്-റബ്ബിന്റെ സ്ഥാനത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക്-അല്ലാതെ ലഭിക്കുന്നതല്ല.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

﴿57﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

كَأَنَّهُنَّ ٱلْيَاقُوتُ وَٱلْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾

﴿58﴾ അവർ [ആ സ്ത്രീകൾ] മാണിക്യവും, പവിഴവുമെന്നോണമിരിക്കും.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

﴿59﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

هَلۡ جَزَآءُ ٱلۡإِحۡسَٰنِ إِلَّا ٱلۡإِحۡسَٰنُ ﴿٦٠﴾

﴿60﴾ നന്മ [പുണ്യം] ചെയ്തതിന്റെ പ്രതിഫലം നന്മ ചെയ്തു കൊടുക്കുകയല്ലാതെ (മറ്റുവല്ലതും) ആണോ?!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾

﴿61﴾ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

﴿57﴾ (13 പോലെ) ﴿58﴾ كَأَنَّهُنَّ അവർ ആകുന്നുവെന്ന പോലെയുണ്ട് ٱلۡيَاقُوتُ മാണിക്യം وَٱلۡمَرۡجَانُ പവിഴവും ﴿59﴾ (13 പോലെ) ﴿60﴾ هَلۡ ഉണ്ടോ, ആണോ جَزَآءُ ٱلۡإِحۡسَٰنِ നന്മ (പുണ്യം) ചെയ്യുന്നതിന്റെ പ്രതിഫലം إِلَّا ٱلۡإِحۡسَٰنُ നന്മ ചെയ്യൽ (കൊടുക്കൽ) അല്ലാതെ ﴿61﴾ (13 പോലെ)

റബ്ബിന്റെ സ്ഥാനത്തെ ഭയപ്പെട്ടവർക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന നന്മകൾ പലതും അല്ലാഹു മേൽവചനങ്ങളിൽ എടുത്തുകാട്ടി. എന്നാൽ അതുകൊണ്ട് അത് അവസാനിക്കുന്നില്ലെന്നും, അവക്ക് പുറമെ വേറെയും പല അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നുവെന്നും അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

وَمِن دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾

﴿62﴾ അവ രണ്ടിനുപുറമെ (വേറെ)യും രണ്ട് സ്വർഗത്തോപ്പുകളുണ്ട്.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾

﴿63﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ട് കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

مُدۡهَآمَّتَانِ ﴿٦٤﴾

﴿64﴾ കടുംപച്ച പൂണ്ടതായ രണ്ടെണ്ണം!

﴿62﴾ وَمِن دُونِهِمَا അവ (രണ്ടി)ന്ന് പുറമെ (രണ്ടും കൂടാതെ)യുണ്ട് جَنَّتَانِ രണ്ട് തോപ്പുകൾ, സ്വർഗങ്ങൾ ﴿63﴾ (13 പോലെ) ﴿64﴾ مُدۡهَآمَّتَانِ കടുംപച്ച (കരിമ്പച്ച)യായ രണ്ടെണ്ണം

ഫലവൃക്ഷങ്ങളുടെയും സസ്യലതാദികളുടെയും ആധിക്യം നിമിത്തം തോപ്പുകളുടെ വർണം കടുംപച്ചയായിരിക്കുന്നുവെന്ന് സാരം.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾

﴿65﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾

﴿66﴾ കുതിച്ചൊഴുകുന്ന രണ്ട് അരുവികൾ അവ രണ്ടിലുമുണ്ട്.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

﴿67﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ട് കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

فِيهِمَا فَٰكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾

﴿68﴾ രണ്ടിലും പഴവർഗവും, ഈത്തപ്പനകളും, ഉറുമാമ്പഴ [മാതളപ്പഴ]വും ഉണ്ട്.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾

﴿69﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

﴿65﴾ (13 പോലെ) ﴿66﴾ فِيهِمَا ആ രണ്ടിലുമുണ്ട് عَيْنَانِ രണ്ട് അരുവികൾ, ഉറവുകൾ نَضَّاخَتَانِ ഊക്കോടെ (കുതിച്ചു) ഒഴുകുന്ന ﴿67﴾ (13 പോലെ) ﴿68﴾ فِيهِمَا ആ രണ്ടിലുമുണ്ട് فَٰكِهَةٌ പഴവർഗം وَنَخْلٌ ഈത്തപ്പനയും وَرُمَّانٌ ഉറുമാമ്പഴവും, മാതളവും ﴿69﴾ (13 പോലെ)

സ്വർഗീയവസ്തുക്കൾ എല്ലാംതന്നെ, ഭൗതികവസ്തുക്കളുമായി നാമമാത്ര സാദൃശ്യമേയുള്ളൂ. നമുക്ക് പരിചയമുള്ള പേരുകളിലല്ലാതെ നമുക്ക് അവയെ പരിചയപ്പെടുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. നബി ﷺ അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ, മനുഷ്യൻ കണ്ടും കേട്ടും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതും, മനുഷ്യന് വിഭാവനം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുമാണ് സ്വർഗത്തിലെ ഓരോ വിഭാഗവും. ഇതിനെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് നാം ഓർമിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

فِيهِنَّ خَيْرَٰتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾

﴿70﴾ അവയിൽ, സുന്ദരികളായ ഉത്തമ സ്ത്രീകളുണ്ട്;

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾

﴿71﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

حُورٌ مَّقْصُورَٰتٌ فِي ٱلْخِيَامِ ﴿٧٢﴾

﴿72﴾ അതായത്, കൂടാരങ്ങളിൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള (ഘോഷാ സ്ത്രീകളായ) വെളുത്ത മെയ്യാമണികൾ!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾

﴿73﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٧٤﴾

﴿74﴾അവർക്ക് മുമ്പ് ഒരു മനുഷ്യനാകട്ടെ, ജിന്നാകട്ടെ അവരെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾

﴿75﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾

﴿76﴾ പച്ചവർണമുള്ള മെത്തത്തലയിണയിലും, നല്ലതായ (അഴകേറിയ) പരവതാനികളിലുമായി ചാരിയിരുന്നുകൊണ്ട് (അവർ സുഖിക്കും).

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾

﴿77﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

﴿70﴾ فِيهِنَّ അവയിലുണ്ട് خَيْرَٰتٌ നല്ല (ഉത്തമ) സ്ത്രീകൾ حِسَانٌ സുന്ദരികളായ, നല്ലവരായ, ഭംഗിയുള്ള ﴿71﴾ (13 പോലെ) ﴿72﴾ حُورٌ വെളുത്ത (ഭംഗിയുള്ള) സ്ത്രീകൾ مَّقْصُورَٰت നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടവർ, ഘോഷാസ്ത്രീകൾ فِي ٱلْخِيَامِ കൂടാരങ്ങളിൽ ﴿73﴾ (13 പോലെ) ﴿74﴾ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ അവരെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല إِنسٌ ഒരു മനുഷ്യനും قَبْلَهُم അവരുടെ (ഇവരുടെ) മുമ്പ് وَلَا جَآنٌّ ജിന്നുമില്ല ﴿75﴾ (13 പോലെ) ﴿76﴾ مُتَّكِـِٔينَ ചാരിയിരുന്നുകൊണ്ട് عَلَىٰ رَفْرَفٍ മെത്തത്തലയിണ (മെത്തവിരിപ്പ്) മേൽ خُضْرٍ പച്ച وَعَبْقَرِيٍّ പരവതാനി (വിരിപ്പ്)യിലും حِسَانٍ നല്ല (മുന്തിയ)തായ ﴿77﴾(13 പോലെ)

ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും വളരെ മികച്ചുനിൽക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ എന്നാണ് خَيْرَات حِسَان കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഉമ്മുസലമഃ (റ)യിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യ

പ്പെട്ട ഒരു ഹദീഥിൽ خيرات الأخلاق حسان الوجوه (ഉത്തമസ്വഭാവമുള്ളവരും, മുഖസൗന്ദര്യമുള്ളവരും) എന്ന് വന്നിട്ടുണ്ട്. حور (ഹൂർ) എന്ന വാക്കിനെപ്പറ്റി സൂ: ദുഖാൻ 54-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക. ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കേണ്ടിവരുമെന്ന ബോധത്തോടും, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയപ്പാടോടുംകൂടി ജീവിക്കുകയും, മേൽ വിവരിച്ച സ്വർഗീയസുഖസൗകര്യങ്ങൾക്ക് പാത്രമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന സൽഭാഗ്യവാൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ ആമീൻ.

നശ്വരമായ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ അല്ലാഹു മനുഷ്യന് ചെയ്തുകൊടുത്ത പല അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചും സൂറത്തിന്റെ ആദ്യവചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചു. അതിനെ തുടർന്ന് (26, 27 വചനങ്ങളിൽ) ഭൂമിയിലുള്ളവരെല്ലാം നാശമടയുന്നവരാണെന്നും, മഹത്വത്തിന്റെയും, ഉദാരതയുടെയും ഉടമയായ അല്ലാഹു ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവനാണെന്നും ഓർമിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങളെല്ലാംതന്നെ പരിശോധിച്ചാൽ അവ ഒന്നുകിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തെ, അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ ഔദാര്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവയാണെന്ന് കാണാം. ഈ രണ്ട് ഗുണവിശേഷങ്ങളും ഒരിക്കൽകൂടി ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ സൂറത്ത് അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിക്കുന്നു:-

تَبَٰرَكَ ٱسْمُ رَبِّكَ ذِى ٱلْجَلَٰلِ وَٱلْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

﴿78﴾ മഹത്വവും, ഉദാരതയുമുള്ളവനായ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ നാമം വളരെ മേൻമയേറിയതാകുന്നു!

﴿78﴾ تَبَٰرَكَ നന്മയേറിയതാകുന്നു, വളരെ മേന്മയായിരിക്കുന്നു, മഹത്വം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു ٱسْمُ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ നാമം ذِى ٱلْجَلَٰلِ മഹത്വമുള്ളവനായ وَٱلْإِكْرَامِ ഉദാരതയും, ബഹുമാനവും

جَلَال(ജലാൽ) എന്നാൽ മഹത്വം, മാഹാത്മ്യം, ഗൗരവം, ഗാംഭീര്യം എന്നൊക്കെയാണ് അർത്ഥം. إِكْرَام (ഇക്റാം) എന്നാൽ, ബഹുമാനിക്കുക, ആദരിക്കുക, ഔദാര്യം ചെയ്യുക എന്നിങ്ങനെയും അർത്ഥമാകുന്നു. എല്ലാ വിധത്തിലുള്ള മാഹാത്മ്യത്തിന്റെയും ഗൗരവത്തിന്റെയും പാരമ്യം പ്രാപിച്ച അതിമഹാനും, എല്ലാവിധ ബഹുമാനാദരവും ദയവും നൽകുന്ന അത്യുദാരനുമായുള്ളവൻ എന്നത്രെ ذو الْجَلَال والإِكْرَام എന്ന വിശേഷണത്തിന്റെ താൽപര്യം. ഒന്നാമത്തേത് അവന് യാതൊന്നിന്റെയും ആശ്രയമില്ലെന്ന് കാണിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, രണ്ടാമത്തേത് അവന്റെ ആശ്രയം അവനല്ലാതെ എല്ലാറ്റിനും ആവശ്യമാണെന്നും കാണിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ ഗുണം നിമിത്തം മഹത്വപ്പെടുത്തപ്പെടുവാനും, ആരാധിക്കപ്പെടുവാനും അവൻ അർഹനാകുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ഗുണം നിമിത്തം അവൻ നന്ദി

ചെയ്യപ്പെടുവാനും, ഓർമിക്കപ്പെടുവാനും അർഹനാകുന്നു.

ഒരു നബിവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: أجلوا الله يغفر لكم (നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവിൻ, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരും. (അ.) മറ്റൊരു നബിവചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: الطوا بياذا الجلال والإكرام (യാദൽ, ജലാലി വൽ ഇക്റാം- മഹത്വവും ഉദാരതയുമുള്ളവനേ- എന്ന വാക്യത്തെ നിങ്ങൾ മുറുകെ പിടിക്കുവിൻ (അ; തി; ന.) നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ നബി ﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരുന്നതായി ഇമാം മുസ്ലിം (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഹദീഥ് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. اللهم أنت السلام ومنك السلام تباركت ياذاالجلال والإكرام (അല്ലാഹുവേ, നീയത്രെ ശാന്തി, നിന്നിൽനിന്നുതന്നെയാണ് താനും ശാന്തി. മഹത്വവും, ഉദാരതയും ഉള്ളവനേ, നീ വളരെ മേൻമയേറിയവനാകുന്നു.)

ربنا ولك الحمد اولا وآخرا